

RØFFEN

MEDLEMSAVIS FOR
STAVANGER GOLFKLUBB
Nr. 2/2017 www.sgk.no

Kortere bane kjekkere!

Spillerne har talt! Det å korte ned den tidligere røde damesløyfen med ca. 200 meter og erstatte den med ny kjønnsnøytral 46-sløyfe, var et meget klokt trekk av klubben. Det har ført til mer spilletglede og økt mestringsfølelse for unge og eldre, og spesielt hos dem som ikke slår så langt.

LES MER OM DETTE OG MYE MYE MER I HØSTENS FYLDIGE NUMMER

Heather Campbell Melhus på teested 1 gleder seg til 46-runden sammen med [navn, navn](#), Nina Tjomsland og Vivienne Sørheim. Foto: Ellen Jepsen

Nye teesteder får applaus

I slalåmbakken har vi hatt det bestandig. Noen vanskelige bakker og noen lette bakker. Til og med babybakker. Hva med golfbanen? Hvor nær greenen utslaget ditt havner, påvirker resten av hullet - og resten av runden.

Som alltid begynte det med en idé. Noen av SGKs medlemmer fikk lyst til å lage noen nye teesteder på den vakre banen vår. De ville gjøre hullene kortere for alle dem som ikke slår så langt. De tenkte først og fremst på større golfglede for alle – ikke bare damene, men alle oss som ikke slår ballen til nabokommunen hver gang vi pegger den opp.

Damene taper på lengden

Det er ikke lengden det kommer an på, sier noen. Hmmm. Er det så enkelt? Det ville jo vært fint å kunne spille banen "in regulation", det vil si at du er på greenen på 2 slag på et par 4 hull, og 3 på et par 5 hull. Initiativtakerne hadde gått grundig til verks før de framla sine planer for klubben. De samlet bølgevis med data, og kunne for eksempel dokumentere at damer oppnår i gjennomsnitt bare 65 % av menns slaglengde, og at bare 17 % av damene i SGK har handicap under 18,5, mot 52 % for menn. Mange damer opplevde at de for eksempel på hull 6 brukte opp alle slagene før de var fremme på greenen. Men hva om vi lagde et nytt teested? Ikke dumt.

Gi meg én birdie! Please!

Nå er ideen virkelig gjort og vi opplever resultatene. De nye teestedene var på plass fra sesongen 2016. Spiller du fra disse, er banen nå blitt 200 meter kortere.

Vi har slått av en prat med noen damer om hvordan de opplever den nye måten å spille banen vår på. Tove Hognestad og Bodil Helgeland står på det nye teestedet på hull 4.

-Nå kan jeg med to gode slag komme inn på greenen, og da er jo mye kjekkere å spille. Jeg kan få par, kanskje til og med birdie, sier Tove fornøyd. Bodil er enig.

-Jeg slår ikke så veldig langt, men de nye utslagsstedene gjør hele golfopplevelsen bedre, sier hun.

Hvorfor slår damene kortere?

Det er enkelt. Køllestyrke er konge. Den bestemmer lengden. Og siden de fleste damer har betydelig mindre kraft og muskelfibre enn menn, er evnen til å "eksplodere" i det rette øyeblikket mindre. Ballen lar seg aldri lure. Resultatet er kortere slag.

Tove Hognestad og Bodil Helgeland

Karin Solvang, Inger Mydland, Kirsten F. Pedersen og Gro Sverdrup Klippestø gjør seg klar for en ny runde på hull 1, et av hullene som ikke har fått nytt teested. Også i denne gjengen er det tommel opp for den "nye" banen.

-Jeg er godt fornøyd, men må innrømme at jeg savner litt å slå ut fra topp på hull 3, det er så nydelig der oppe, sier Inger og ler.

-Når vi blir eldre, slår vi ikke så langt, og kortere hull vil nok gjøre at flere fortsetter med golfen lenger, sier hun og de andre er helt enige.

-Jeg håper de fortsetter og ser på flere hull, for det er klart at dette er bra for mange, ikke bare damer. Mange herrer kan med stor fordel bruke de nye teestedene, sier Gro.

Andre faktorer

Det er for ordens skyld ikke bare kjønn, men også andre faktorer som spiller inn på slaglengden, for eksempel alder. Og ikke minst når du begynte å spille. Unge jenter som får golfen inn med "morsmelka" og som trener mye, vil som regel klare å slå en god del lengre enn damer som startet med golf i mer moden alder.

Karin Solvang, Inger Mydland, Kirsten F. Pedersen og Gro Sverdrup Klippestø

Gro Sverdrup Klippestø på det nye teestedet på hull 18.

Bakkens forbannelse!"

Innrøm det. Så å si alle tenker det samme når de går av greenen på hull 17: -Kommer jeg opp bakken på hull 18? For mange har det – til nå – bare vært et teoretisk spørsmål. De kom ikke opp, okke som. Så selv om bakken gikk opp, ble avslutningen alltid en liten nedtur.

Ikke nå lenger! Heather Medhus og Jeane Vifquain Svihus slår litt lengre enn snittet av damene.

Jeane Vifquain Svihus og Heather Melhus.

-For meg er det kanskje spesielt hull 18 som har blitt annerledes, sier Heather. Hun og venninnen Jeane innrømmer at selv de sleit med å komme seg opp bakken på avslutningshullet.

-Ballen kom neeesten opp, men rullet alltid ned i gjen. Ikke gøy.

-Nå kommer vi opp med en god drive, og plutselig er det mulig å komme på greenen på 3 slag og snuse på en par, legger Jeane til.

Mestringsfølelsen

Hemmeligheten bak de nye teestedene er mer spilleglede for alle, det å kunne mestre golfslagene, kunne posisjonere seg til innspill og kjenne på fryden når ballen lander på greenen. Det å klare en par eller to i løpet av runden – kanskje til og med en birdie. Spille golf slik det var ment. En flott investering på banen!

I følge administrasjonen kom hele herligheten på ca. kr. 300.000,-, som vesentlig gikk til vanningsanlegg og drenering + lønn til greenkeeperne. En flott investering på banen!

P.S. Det heter ikke dametee lenger.

Ellen Jepson

De nye 58-56-52-46-teestedene gjorde slutt på nesten 50 år med kjønnsdelte utslagssteder og hvit-gul-blå-rød-farginndeling på teeboksene. Bildet viser 46-teestedet på hull 18 under etablering.

Banen har bestått REGN-testen

Vi har hatt den fuktigste sommeren på mangfoldige ti-år og da skal det heldigvis, statistisk sett, gå mange år før vi får en slik igjen. Slik sett har denne sesongen vært en slags test på hvor mye banen vår kan tåle av dårlig vær, for stort dårligere kan det vel ikke bli? Sjefgreenkeeper Frode Jørmeland har hele roen. -Det har nå ikke vært så gale, sier han – med et smil.

Frode er altså ikke så bekymret på banens vegne slik som noen av oss til tider blir, spesielt når regnet høljer ned i store mengder. -Bortsett fra juli, som er en stille måned uansett, så har folk kommet seg ut på banen og spilt selv om banen har vært fuktig. Og mange har vært forbauset over hvor godt banen, tross alt, har klart seg. Vi har ikke fått en eneste klage, sier Frode. De fleste golferne skjønner jo at den våte banen ikke er bane-mannskapets skyld. Og en fordel med regnet, banen ser veldig frisk og grønn ut.

Problemer med thatch

-Greenene har klart seg bra, for der sørger sanden i underlaget for at vannet ikke blir stående så lenge. Til og med den uombygde greenen på åtten svelger unna det meste. Den ligger litt høyt i terrenget, så det hjelper nok på. Men på en god del steder i roughen og på fairwayen er jorden nå helt mettet av fuktighet, og det kan ta lang tid før vannet presses ut, forklarer Frode. Det skyldes i stor grad laget under selve gresstorven, på greenkeeper-språk kalt **thatch**. Dette laget består av organisk og dødt plantemateriale som har en egen evne til å holde på vannet. -Vi ser at det ofte kan være helt tørt under thatchen. Den virker nesten som en svamp, og med mye regn blir vannet dermed stående i overflaten. Det kommer ikke videre. Dette har vi sett flere steder i år. Det er store fuktige partier på hull 6 og 16, og til dels på hull 8, 11 og 13. På greenene er ikke thatch noe stort problem, der holdes den i sjakk og brytes opp med lufting, dressing og hulling. Men på fairwayene, spesielt på de gamle, og i roughen, er det ikke så enkelt å få bukt med dette. Det kan til og med danne seg gasser under torven i forbindelse med forråtnelsesprosessen, men dette ser vi mindre av nå, etter baneombyggingen, sier Frode. -På treningsgreenen ved åtten ser vi tydelig hvor ille og vått det kunne blitt hvis greenene våre fremdeles var jordbaserte.

Med all væten i jorden er det større fare for at tyngre maskiner kan synke ned og ødelegge gresstorven.

Nå har vi fått bekreftet at den oppskriften vi har for å bygge greener, etter USGA standard og med de retningslinjer for vedlikehold som er gitt, har vist seg å fungere. Denne sommeren har vært en bra test!

-Hva måtte til for å tørke opp hele banen?

-Nei da måtte vi ha gravd opp, fylt på sand og hullet mye oftere for å få luft ned i lagene, sier Frode. -Det ville kostet enormt mye og beslaglagt alt for store ressurser. Dessuten er overflatevann et problem vi stort sett bare har i spesielt våte sesonger, så dette må vi nok leve med til en viss grad – også i fremtiden.

Klipping & drenering

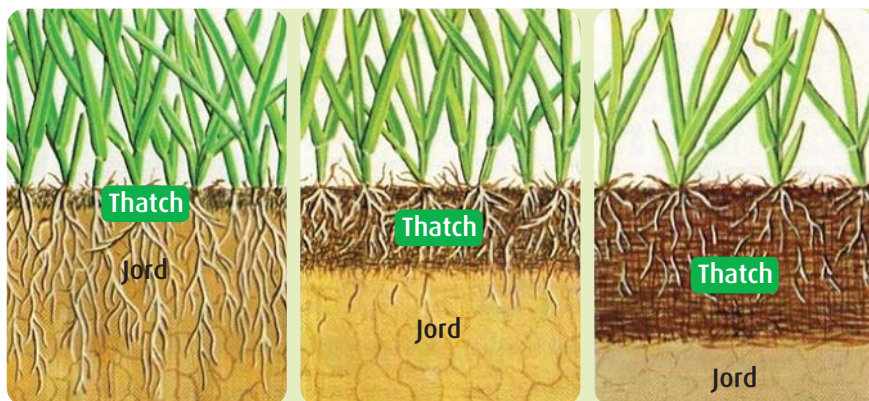
- Vi har fått klippet 80–90 % av det som er vanlig i tørre sesonger, sier Frode. På de bløtteste områdene har vi klippet med mindre og lettere maskiner, eller brukt håndklipper eller kantklipper der det er fare for å synke ned.

På 11-en er det gjort et større dreneringsarbeid i området rundt den gamle underjordiske kanalen. Der er det satt ned en god del sluker for å få vekk overflate-

vannet som ellers ville blitt stående når det regner mye. -Og så har vi utbedret litt her og der og satt ned sluker, men øvrig drenering er stort sett vinterarbeid. Det er nok det som blir hovedtingen i vinter – å få tørket opp de verste områdene. Nå har vi jo hatt god anledning til å merke oss hvor vannet blir stående, og hvor lang tid det tar før det dreneres bort, sier Frode.

- Og tyngre maskiner kan sette sine spor....

Thatch er betegnelsen på et eget organisk lag, bestående av dødt gress og andre planterester, som kan legge seg mellom det aktivt voksende gresset og jordoverflaten. Substansene i dette materialet er i en stadig nedbrytningsprosess og kan med tiden bygge seg opp i tykke og ugjenomtrenkelige lag (se illustrasjon). Det stadig tykkere svampaktige thatch-laget gjør det vanskeligere for gressrøttene å utvikle seg. Det hindrer opptak av næring og ikke minst - det kan sette en effektiv stopper for drenering av regnvann.

-Hva med greenene? Tegn til sykdom etter all fuktigheten?

-Vi har hatt litt soppangrep, sier Frode. Han tar meg med til 11. green der det på et lite parti er noen lysere ringer i overflaten. Dette er sopp, forklarer han, og det kan lett spre seg hvis vi ikke følger med. Han forsikrer om at angrepet er under kontroll, og at greenene generelt tåler litt sopp – selv om det nok er eksempler på at hele greener kan bli ødelagt når det tar overhånd. Et forebyggende tiltak er å manuelt fjerne morgenduggen fra green-overflaten, og dette gjøres en dag i uken. Ellers er de vanlige vedlikeholds-rutinene med lufting og dressing viktige tiltak i bekjempelse av sykdom.

Frykter ikke tele

-Hva med vinteren etter en våt sommer? Noen spesielle utfordringer? Hva om det blir skikkelig kaldt og vi får telehiv?

Frode tror ikke det vil by på noen spesielle problemer. -Generelt er telehiv bra for jorden. Greenene fryser ikke så mye siden de er sandbaserte, og der vil vi heller ikke få noe telehiv. (Tele er som kjent frosset jordlag som oppstår når vann og fuktighet i jorden fryser til is. Ved frysing utvider vannet seg ca. 10 % og kan føre til telehiv – en ujevn oppbulning av gressoverflaten. Stein kan også komme opp.) Barfrost i lengre tid kan være ødeleggende for greenene, og også store forskjeller i temperatur. -Da er det bedre med et lag snø på toppen. Dette vil ha en lunende og beskyttende effekt, og kunne berge greenene gjennom vinteren, sier Frode.

Ny og stor treningsgreen åpnet

Den gamle nurserygreenen til venstre for åtten (hvor det fra før av er en mindre treningsgreen og chippeområde) ble sådd til i fjor og er siden blitt dresset og rullet

til en svært innbydende og helt jevn putteflate. Den er nå åpen for alle som vil teste putteferdighetene.

I vår ble rangen og ballplukkingen overtatt av banemannskapet. Frode melder, basert på antall baller de plukker hver dag, at det kanskje er flere som bruker rangen nå enn før. Uansett så er det jo fint å kunne stå lunt under tak og slå baller når været ellers viser seg fra en dårlig side.

Ganske oppløftende

Ellers har Frode merket seg at det ser ut som spillerene har blitt bedre til å legge på plass torv og å fjerne nedslagsmerker. Det kan skyldes at færre har spilt, men det er også å håpe på at all terpingen på dette endelig har begynt å synke inn.

-Og så satser vi på en fin-fin høst!

Upåklagelig rull! Frode Jørmeland følger interessert med når Magnus Jepson, som en av de aller første, får teste ut den nyåpnede puttegreenen ved åtten.

Unormale forhold og tilfeldig vann på banen – hva sier reglene?

Med hjelp av Joao Leitao som er tidligere NGF-dommer, vil vi prøve å klargjøre hva golfreglene sier om forhold som golfbaner blir preget av når det blir store nedbørsmengder slik som i år. Hadde vi visst om det fuktige været, skulle vi ha kommet med denne redegjørelsen i vår. Men uten å konsultere Yr.no kan vi likevel med sikkerhet melde at det også i fremtiden kan bli tider med våt bane. Vi har sett på noen ulike situasjoner.

Joao Leitao

1) Tilfeldig vann

Tilfeldig vann på spillefeltet faller under §25 som omtaler bl.a. unormale grunnforhold. Defineres som at ballen ligger i, eller stancen berører, tilfeldig og synlig vann på spillefeltet.

Med **spillefeltet** menes hele området på banen unntatt: utslagsstedet og puttegreen

på hullet som blir spilt, og alle hindre på banen (bunkerne og vannhindre).

Med **synlig vann** menes at ballen ligger i vann og med **vann i stance** menes at det er synlig vann opp på skosålen når du står som vanlig i en stance. (ikke på én fot eller hoppende!). Regelen gjelder ikke vann i bunker eller vannhindre. Du får fri dropp på nærmeste tørre område som ikke er nærmere flagget. Du er ikke nødt til å gjøre dette, men du har muligheten. Stedet skal være tørt, ikke bare tørrere. Ballen droppes på vanlig vis innen en køllelengde. Det kan være en god regel å finne det tørre området før ballen røres. Er nærmeste tørre område langt inn i roughen, så må du droppe der.

Ballen skal altså droppes, ikke plasseres. Den kan imidlertid plasseres etter at du dropper, dersom lokale regler gir anledning til dette.

Dersom det er vann i bunker, er det fri dropp i bunker. Er det så mye vann at det ikke er mulig å droppe, kan ballen droppes utenfor bunker, ikke nærmere hull, men med ett straffeslag.

Viktig å kjenne til reglene for tilfeldig vann på greenen, og at du faktisk kan plassere ballen utenfor greenen når det ikke er annen mulighet for å unngå vannet.

Hvis det er tilfeldig vann når ballen er på greenen, kan ballen plasseres uten straff på nærmeste punkt hvor det ikke finnes vann mellom ballen og hullet. Dette stedet kan eventuelt være utenfor greenen, men ikke i en bunker eller vannhinder.

2) Plugging

Ballen er plagget i spillefeltet

Det er fri dropp dersom det er mulig å slå et normalt slag fra stedet. Dersom noe som er en integrert del av banen, for eksempel et tre, rot eller stein, hindrer et normalt slag, er det ikke fri dropp, men ballen kan droppes med ett straffeslag.

Ballen er plagget på fairway og du finner den ikke

Dersom det kan regnes som sikkert at ballen landet på fairway og ble liggende (alle i flighten er enige) er det fri dropp fra det stedet det antas at ballen ble plagget. Dersom ballen er forsvunnet i roughen, må du gå tilbake og slå en ny ball, og får ett straffeslag.

3) Hjulspor på spillefeltet

Det gis ikke anledning til fri dropp dersom ballen havner i hjulspor. Dersom det er vann i hjulsporet, gjelder reglene om vann over. Men hjulspor blir gjerne værende også etter at banen har tørket, og da må du enten spille fra stedet ballen ligger eller droppe ut og få ett straffeslag. Klubbene anbefales å lage lokal regel slik at denne type skader gir fri dropp. Sjekk lokale regler før du starter. Disse er trykket på baksiden av scorekortet, og det er kanskje en god ide å oppdatere seg. Regler om ballplassering blir opplyst om på oppslagstavlen ved hull nummer 1. Under større turneringer blir lokale regler delt ut til alle spillere.

Vi håper først og fremst at for resten av sesongen skal vi slippe å forholde oss til disse reglene. Men om det skulle komme et skybrudd eller to er du i alle fall godt orientert om dem. [Lykke til.](#)

Kjære lesere

AV RØFFEN-REDAKTØR NINA TJOMSLAND

Når du får denne utgaven i postkassen, har vi ennå en god del uker igjen av golfsesongen – og kan håpe på solrike dager da både banen og vi kan tørke ut. Etter denne sommeren fortjener banemannskapet en stående applaus: trass i følelsen av at nedbøren bortimot kan regnes i metervis, har vel banen aldri før vært så vakkert velpleid. Og det har vært utrolig å se hvor raskt den kan bli tørr og fin mellom bygene.

Våre kraftige, felles investeringer i bane og bygg åpner for videreutvikling av klubbkulturen. Trivselen står vi sammen for – og vi i Røffen er stolte over gleden vi har bidradd til å skape gjennom innleggene og dokumentasjonen som førte til de nye 46-teestedene. Vinningen er faktisk også psykologisk, fordi det er så utrolig mye kjekkere med – i hvert fall litt mer – oppnåelige lengder.

I klubben hører vi mange godord om inkludering og fellesskap, om gode miljøer helt fra de små rekruttene som skal ha det gøy, finne kompiser, og ikke minst få spille sammen med heltene sine, i eliten, og avrunde med sosialt samvær type pizza eller taco. Opp til de iherdige seniorenne, som kappes regelmessig både hjemme og ute – og til og med har en representant i Tore Sviland, som vi sjelden ser, men som spiller internasjonalt for SGK, "klubben i mitt hjerte". Når vi hører noe tilsvarende fra purunge og lovende Renate Grimstad, bekrefter det at vi har mye å bygge på.

Og det er viktig, fordi det faktisk er langt igjen. Både Farmhouse og proshop er avhengig av selvfølgelig, tett bruk for å berike klubbkulturen til fulle. Jo flere shotgun-start turneringer vi har, etterfulgt av samvær og god mat i klubben, desto bedre. Her gjelder det å tenke helhet, og helårsliv i klubben. Det gjør også Jan Inge i proshopen, når han vil planlegge aktiviteter rundt simulatorene, og få leverandører til å komme og presentere sine nyheter. Juniorene har for lengst gjort Sagen-huset til treffsted. Rignet Hor har ledet trim siden i fjor høst; flere tilbud er kommet til, og lokalene åpner for samvær i mange former. Kunne det være interesse for spesielle treningskvelder for damer, for eksempel? For treff med god mat, på tvers av alle aldersgrupper, rundt spørsmål om regler og etikette? Hvem har gode ideer, som kan yngle? Vi i Røffen-redaksjonen tar mer enn gjerne imot kommentarer og innspill. Enten vi nå treffes på banen, i klubben - eller gjennom en epost:

Ger Haug (geirf.haug@lyse.net), Ellen Jepson (ellen@jepson.no),
Harkaran Singh Rai (hakki@lyse.net), Dag Svihus (dag@dagsvihus.no),
Nina Tjomsland (nina.tjomsland@cantab.net).

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

-Vi må alltid jobbe for bredde og golfglede!

Vår viktigste oppgave i Junior og Elitekomiteen er å bidra til bredden i aktiviteter, å drive gode aktivitetstilbud på alle nivåer, sier komitéleder Jan Friestad. - Vi opplever veldig gode resultater i år igjen. Det er en utfordring at vi har manglet noen årsklasser, rundt 13-14 år. Desto kjekkere er det at Vilde Marie Nystrøm og Ruth Tønnesen, som begge er oppvokst i klubben, nå deltar i nasjonale konkurranser. Slikt kan spre interesse, få andre til å innse at det er kjekt å spille golf!

Kim Sem-Henriksen

SGKs jentelag fikk en fin 5. plass og beholdt plassen på elitenivå i årets Lag NM jenter. Fra venstre på bildet: Kaptein Ole Ramsnes, Ruth Tønnesen, Vilde Marie Nystrøm, Ingrid Friestad, Alex Mudie og Rikke Nordvik.

-Mange aner ikke hva golf er, fordi sporten får lite oppmerksomhet hos media. Både vi i SGK og folk i andre klubber har en oppgave i å fortelle om golf, og at det går greit å spille golf med et nøkternt budsjett. Det gjelder både unge og eldre at vi alle må være med og markedsføre golf, bidra til at folk føler de kan komme og prøve, og til at alle føler seg velkomne. Vi har all grunn til å være stolt: klubben har gjort en fabelaktig satsing på fremtiden, både med banen og med bygningene.

De gjør en flott innsats i Turneringskomiteen. Det at vår klubb har arrangementer som Junior Lag-NM og Srixon tidlig i sesongen, er viktig for hele klubbkulturen.

I nærmiljøet har vi gjennom en del år arbeidet med å kombinere sportslig og sosialt. Her er fredags-scramblene med lav terskel, og med taco-samvær etterpå, spesielt viktig. De nye får spille med de beste, som viser at det er kjekt å trene og attpå til er viktige rollemodeller for å vise hensyn, respektere etikette.

Arbeide for bredde

-At Mats Ege vant en Norges Cup-turnering og rett etterpå stilte opp her og spilte Narvesen-tour, er et viktig trekk i dette bildet. Narvesen er for alle, fra de helt ferske til de eldste, og oppdelt etter alder og nivå – både kjekt og nyttig, og vi oppfordrer alle juniorene til å delta. Så kan de ivrigste og mest motiverte kanskje

kvalifisere seg til å delta på nasjonalt nivå, i Srixon-turneringene. Vi må alltid arbeide for å ha bredde og golfglede – det er en forutsetning for at en elite kan utvikle seg.

Folk som Petter Møller, Ruben Pettersen og Tomas Helgø har nesten bodd på banen, året rundt. Ruben gjorde det jo strålende i både Jr-NM og NM i år, og Tomas vant Srixon på Losby. Slike ungdommer blir sentrale i et fint fellesskap. Spillere som er så dedikert, spiller en viktig rolle i det som blir en god ungdomsgjeng, og de holder gjerne nettverket levende også når de ikke er juniorer lengre. SGK hadde veldig god deltakelse i turneringer i regionen før ferien, og vi håper å fortsette dette i høst.

God investering

-Klubben har satsset på junior-utvikling helt siden 1970-årene. I tillegg til motivasjon og utrettelig innsats krever dette betydelige ressurser i klubben. Blir de unge bortskjemt?

-Hvis vi rekrutterer en junior som blir glad i å spille golf, forblir hun eller han kanskje betalende medlem gjennom 40-50 år etterpå, og det er da en ganske god investering? sier bankmannen Friestad. -Jeg tror også at juniorer bidrar til å trekke andre, både venner og familie, til å komme inn. Det som koster forholdsvis mye, er reising til turneringer. Det krever betydelig å delta på nasjonalt nivå og holde nivået. Men de unge betaler en egenandel hver gang, og hvis vi ser på antall timer trening som ligger bak, er det liten tvil om innsats og disiplin. Det er en lett oppgave å være reiseleder: hvis en buss skal gå 06.30, da er de på plass 06.30...

Flott 2. plass i Lag NM for gutter som ble spilt på vår bane i slutten av juli. SGK-guttelaget var bare tre slag bak Oslo GK som tok 1. plassen. Fra venstre på bildet: Kaptein Are Friestad, Tomas Helgø, Ruben Pettersen, Jens Håkon Middborg Bendiksen, Mats Ege og Herman Berntz Nordvik. Foto: Jonas Friestad

Sønnen trakk inn hele familien

Dessuten kan det også hende at når unge rekrutter blir ivrige og finner seg godt til rette i miljøet, kan de trekke med seg andre fra familien. Her snakker Friestad av erfaring. De bodde på Sandnes, hadde Tom Fredriksen som nabo, sønnen Ole Jørgen ble nysgjerrig og meldte seg på golfkurs på Bærheim da han var 10–11 år gammel. Siden fader Jan måtte kjøre gutten til og fra, fant han ut at han like godt kunne begynne å spille selv også.

- Det er kjekt å spille med ungene, på tvers av generasjoner. Godt å være så mye ute, og attpå til får du veldig tydelig tilbakemelding om hvor godt du får det til! Slik ble de en golffamilie. Nå bor de på Madla, Ole Jørgen – som ikke lenger er junior – har handicap rundt 3, mens Ingrid på 18 går på Wang og for tiden har 4,8. Slik var det naturlig for Jan å delta aktivt i junior- og elitearbeidet, og ta over lederrollen etter Torbjørn Næss.

-Det er etablert bra arbeidsdeling i komiteen: jeg overtok en god struktur som er forholdsvis selvgående, og vi viderefører den. Noen tar seg av de aller yngste, noen eliten, noen økonomien, og én skriver alle møtereferatene!

Lek og mestringsfølelse er viktige elementer som er med helt fra begynnelsen av i golftrainingen.

Ellen Jepsen

Fra merittlisten til Junior og Elite hittil denne sesongen:

Norgescup 1, Solastranden GK i april: Fjorårsjunior Petter Møller ble nr. 2 etter å ha vært i omspill om førsteplassen. Ruben Pettersen nr. 3. **Srixon Tour 1, Stavanger GK i månedsskiftet april/mai:** Mats Ege ble nr. 2. **Srixon Tour 2, Haugalandet GK i mai:** Ruben Pettersen ble nr. 3, Tomas Helgø nr. 5 og Mats Ege nr. 6. **Norgescup 3, Nes GK i mai:** Mats Ege ble nr. 1. **Srixon Tour 3 Match, Elverum GK i juni:** Mats Ege ble nr. 4. **Srixon tour 4 NM junior, Nøtterøy GK i juni:** Ruben Pettersen T2, Jens Håkon Middborg Bendiksen T6.

Stavanger Golfklubb ble nr 2 i Lag NM for gutter på hjemmebane, bare 3 slag bak Oslo. Jentene beholdt plassen på elitenivå med sin femte plass.

Srixon Tour 5, Losby GK: Tomas Helgø ble nr. 1. **NM, Atlungstad GK:** Renate Hjelle Grimstad (ikke lenger junior) ble T2. Marthe Wold ble nr. 7. Ruben Pettersen T2. **Srixon Tour 6, Byneset GK:** Tomas Helgø ble nr. 2 (tapte omspill om førsteplassen).

Etikette

er respekt for våre medspillere

Med all glede, støtte og fellesskap vi opplever i klubben, kan det likevel være nyttig å gjennomgå, og alltid huske, de viktigste reglene for etikette – fremferd på banen. Disse reglene er jo simpelthen til for å minne oss alle om hvor viktig det er å vise respekt for alle medspillere, gjennom å ta hensyn.

Lokale regler viktig å lære

Rive i bunkeren etter raking

Hysj - stillhet er påkrevd

ALT avfall i dunken!

- Alle leser vi de lokale reglene som står på baksiden av scorekortene, husker dem og respekterer dem.
- Vi raker alltid i bunkere etter å ha spilt oss ut, og legger riven i sanden ved kanten, slik at banemannskapet slipper å flytte den når de kjører med maskiner.
- Vi står aldri i synslinjen eller i synsfeltet på siden når noen skal slå eller putte. Vi står stille og tause – hvisker ikke en gang.
- I golfens iver kan det kan det være lett å glemme at andre kan være i full konsentrasjon like ved, og kanskje ute av syne for oss, der hvor greener og teesteder ligger tett opptil hverandre – som for eksempel i området mellom hullene 4, 12, 5, 6 og 17
- Vi legger alt avfall i dunkene. Sammen med alt annet rusk og rask hører brukte porsjonspakker fra snus hjemme i søppeldunkene
- Hvis spillerne bak må vente, og det er ledig bane foran, er vi raske til å slippe gjennom.
- Vi reparerer alle nedslagsmerker på green (ta to) og legger torver på plass (og det skader jo ikke om vi reparerer etter andre heller).
- Vi trekker aldri tralle mellom bunker og green.
- Når vi spiller rundt eller på green, setter vi aldri bag foran, men godt unna på den siden vi skal gå til neste hull.
- Når vi er ute på siden for å finne en ball, sørger vi alltid for at en bag står slik at den er godt synlig for spillere bak, slik at de ser den og ikke slår før vi er godt unna rekkevidde
- Sist men ikke minst: Vi slår selvfølgelig aldri ut hvis det er den minste fare for at ballen skal havne blant spillerne foran, eller treffe banemannskapet som er i arbeid. Vi venter til banen er klar, eller til vi får signal om at det er ok å slå.

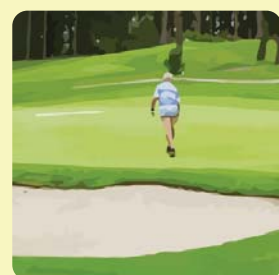
Da er det bare å ønske oss alle lykke til!

Nedslagsmerker repareres

Torver legges tilbake

Ingen traller bunker/green

Pass på skygge/puttelinje

Kom i form – og ha det gøy!

– Sagenhuset rommer stadig flere aktiviteter – fra august i fjor av også “Mind & Body Workout!” Og det er neppe tilfeldig at instruktøren Rignet Hor avrunder tittelen med utropstegn: her går det raskt og spenstig for seg, med løpende oppmuntring og innspill til glade rytmer.

Kim Sem-Henriksen

Treningsøkt i Sagen-huset

-I vinter hadde Rignet grupper hver tirsdag og torsdag, 10.15 til 11.15. Gruppene er små, fordi hun vil ha mulighet til å veilede hver enkel og tilpasse programmene til deltakernes kondisjon og styrke. Hun kombinerer forskjellige disipliner. Etter å ha åpnet med oppvarming/“pre-stretch”, kan hun fortsette med balanseøvelser/ Pilates, tøying, kjerneøvelser – det som kalles “core” på moderne norsk – øvelser for hele kroppen, og “power yoga” kombinert med tai chi, fulgt av nedkjøling og avslapping.

Hele tiden minner hun på god bruk av pust. – Men hver time er forskjellig, understreker hun.

Rignet er fra Malaysia og har mer enn 30 år erfaring med “fitness”-trening. Hun drev eget firma i Malaysia i ca 16 år fram til hun første gang flyttet til Norge i 2002. Firmaet hennes arbeidet med “fitness”-trening for en rekke golfklubber, “Sports and recreational clubs” og hoteller i Kuala Lumpur.

Fra 2006 til 2013 bodde familien i Abu Dhabi (Forente Arabiske Emirater), hvor hun arbeidet deltid som treningsinstruktør for et oljeselskap samt avholdt trenings-timer i eget lokale.

I Stavanger har hun tidligere jobbet som instruktør både på treningssentre og for et større firma. Nå har hun altså timer i Stavanger Golfklubb.

“Kom i form – ha det gøy!” er motto for treningene. Rignets “Workout” er oppkvikkende og gir overskudd, forsikrer hun. Om det ikke nødvendigvis er gøy å oppdage at noen muskler bortimot har glemt at de har oppgaver å gjøre, så er det desto kjekkere å få hjelp til å finne ut hvordan de kan lære å jobbe igjen.

Timen går fort. Og selv en gammel, knirkende kropp kommer opp fra underetasjen i Sagen-huset med en god følelse av at muskler, sener og nerver har vært i intens bruk – og at alle organer er skikkelig godt knadd.

Hvis du har lyst å melde deg på, send en SMS til 970 08 628 (Rignet) med Stavanger Golfklubb og ditt navn.

Gruppene er åpne for alle, men medlemmer av SGK får rabatt.

Jane Bana

Rignet Hor

Renate stiler mot OL

-I fjor gjorde jeg SGK til hjemmeklubb, forteller årets sølvvinner i NM, bergenser Renate Hjelle Grimstad. -Miljøet i denne klubben er fantastisk, og har løftet meg veldig. Alle her ønsker å hjelpe: når du får være med her, blir du en bedre versjon av deg selv!

Foto: EAG

-Klubben har fått en sentral plass i hjertet mitt. Folk er så hyggelige, sier hei, smiler og tar gjerne en prat. Jeg er glad jeg tok avgjørelsen om å bytte fra Bergen til dette trygge og gode miljøet, og har aldri angret et sekund. Når jeg en gang kommer tilbake til Norge, blir basen her, med trener Are Friestad og gjengen. Spesielt Marthe Wold, som trolig er den største stjernen i SGK akkurat nå, har vært en fantastisk lagkamerat. Det å trene, spille og reise sammen gir en sterk og trygg tilhørighet.

-Jeg har hele veien trent med Are, og jobbet med Jan Egil gjennom forbundet. Are er veldig enkel å ha med å gjøre. Mens jeg selv har en tendens til å gjøre ting komplisert, skjærer han gjennom til det som er viktig, gjør det enkelt, og er løsningsorientert. Han har jo mye erfaring

selv, er profesjonell, og et godt menneske, sier Renate spontant.

College i Miami

Nå er hun tilbake i college, i Miami, Florida, for sitt andre år. Å komme inn der, gikk som en lek. Da hun vant Junior NM i 2014, ble hun invitert til å spille i en stor turnering i Florida. Der ble hun kontaktet av trenere som spurte om hun hadde lyst til å se på forhold og muligheter hos dem. De hentet henne og viste rundt på campus som er utrolig fint og moderne.

For tiden er golflaget til hennes college overveldende internasjonalt: i tillegg til

Renate selv, jenter fra Argentina, Nederland, Tsjekkia, og så kommer det én fra USA.

-Vår klubb har stadig nye spillere som får slike plasser i USA. Hva tror du er viktigst for å åpne disse mulighetene?

-Vi nordmenn blir lagt merke til for å ha en god arbeidskultur, og arbeider kanskje hardere enn mange amerikanske studenter. I det hele er skandinaver kjent for god lagfølelse, forteller hun.

Golf krever så mye tid at til bachelorgraden, etter fire år, måtte hun velge en spesialitet som er mulig å passe inn. Det ble sportsadministrasjon, med mange fag som er relevante for business. Hennes college har utpekte folk til å ta seg av alt, og blant annet har hun en veileder for det akademiske.

De har fysisk trening fra 06.00, etterfulgt av tre timers golftrening og rekker så vidt rask dusj og mat før skole hele ettermiddag og kveld – til det blir dags for å roe seg. Forrige semester hadde hun tre ettermiddager i uken uten skole for å få tid nok til golfen, så da blir det akademiske ekstra kompakt og krevende.

Andre verdier

-Man tvinges til å bli voksen ganske fort. Miljøet er krevende, men hyggelig. Men folk er sterkt opptatt av penger, suksess, det å lykkes. De kan reagere på min væremåte og mine verdier: "hvorforsier du ikke mer om at du har råd til det?" Her i Norge er fellesskap med familie og venner veldig viktig, og det er ikke for pengene at jeg spiller golf. Jeg har jo i bakhodet at hvis jeg lykkes, vil jeg være i stand til å leve et godt liv, og det er viktig for meg at mine barn skal vokse opp like bra som jeg har hatt det. Men penger er ikke hovedmotivasjonen.

Dessuten strider det sterkt mot den lokale kulturen der at jeg verken rører tobakk, alkohol, eller andre rusmidler, – og Miami

er USAs festesenter. Dette har vært noe av det tøffeste å takle. Og alle valg har mange sider: da min søster giftet seg i fjor, og hadde stor fest i Italia, kunne jeg ikke være med fordi jeg var i Mexico under VM og spilte turnering. Men jeg får jo oppleve mye som andre bare kan drømme om, og får reise omtrent jorda rundt.

Golf slo twintip

Renate vokste opp i Fana, og ble med faren til golfbanen, sammen med noen nabobarn, da hun var sju år gammel. Hun fant raskt ut at det var moro å slå baller, at sommerskole golf var kjekkere enn fotball, håndball, ski twintip som også var gøy alt sammen. Da hun var i 11–12 årsalderen måtte hun velge. Det sto mellom golf eller kurs på ski, og så vant golfen.

Den gangen var veteranen fra vår klubb, Raymond Lees, trener i Fana. Hovedtrener var Tim Brookes, som stilte opp for henne. -Da jeg var 12–13, skulle jeg bli verdens beste, og da jeg var 14, ble jeg tatt ut til internasjonal juniorturnering, Evian Cup i Frankrike. En stor voksen-cup gikk samtidig, og der sto jeg da på rangen sammen med noen av verdens beste golfere!

Hun dro til Oslo, bodde alene på hybel og tok 1. år på Wang videregående. Så forsto hun at hun gjerne ville være litt nærmere hjemme, og valgte Wang i Stavanger. Alle Wang-skolene har felles-leirer, så hun opplevde gjengen fra Stavanger, følte seg trygg på den, og fikk lov å flytte hit. Hele den tiden hadde hun også tilknytning til Bergen, men så byttet hun til vår klubb i fjor.

Mestringsfølelsen er uvurderlig

Hun blir ofte spurt om hvorfor hun valgte golf. Svaret er så enkelt: – Se bare hvor gøy det er å ta med de små ut på banen. Når de har brukt lang tid på å trene for å få det til, og plutselig lykkes med noe – den mestringsfølelsen er uvurderlig i barnets vekst.

-Du har altså vært selvstendig svært tidlig. Hvordan opplever du det som nå gjerne blir kalt curling-generasjonen?

-Mange barn og unge har nok ikke skjønt hva det vil si å få et slag i trynet fordi foreldre kan ha en tendens til å være overbeskyttende. Jeg vokste opp med tre mye eldre søsken å strekke meg etter. Vi har alle jobbet knallhardt og gjort det bra. Min mor sier at "du kan bli akkurat hva du vil, bare sørg for at du virkelig har lyst til det - altså må du ha gode nok resultater i skolen til å kunne velge fritt når du er over 18". Hvis vi har lyst til noe hun vet er dumt, sier hun "bare gjør det, men da får du også stå i det".

Og det hun står i nå?

-Signaler fra trenere tyder på at mye av mitt spill er modent. Langspillet er vanvittig bra, men jeg trenger mye mer erfaring. Jeg har spilt med noen av de beste amatørerne i verden, og ser at når de er i trøbbel, er de rolige og fikser det, fordi de har gjort det så mange ganger før.

-Hvor er du om fem år?

-Det er vanskelig å si. Men målet er OL 2020. Eller, hvis det ikke går, skal jeg være godt i vei med å forberede meg til OL 2024!

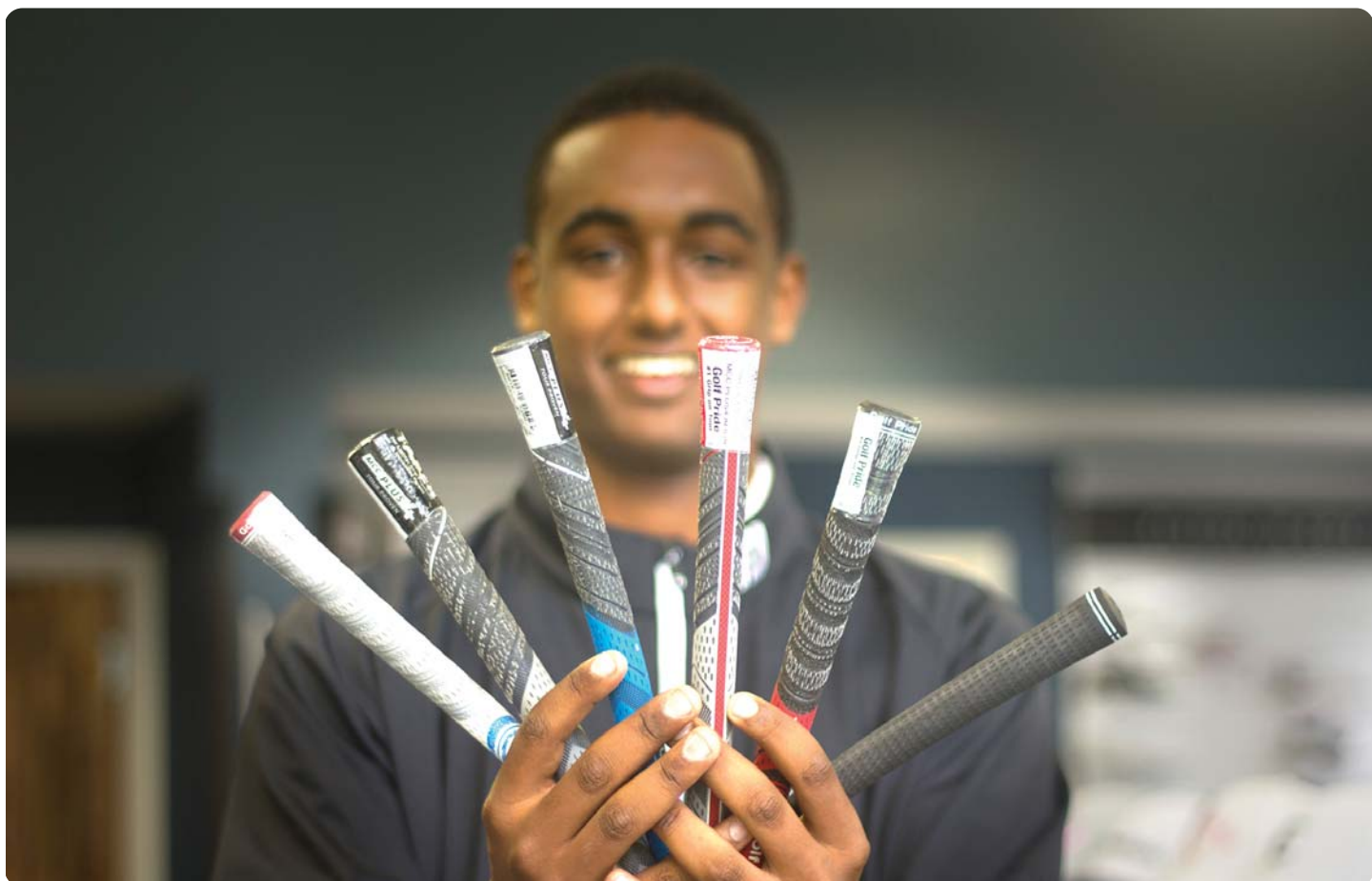
Foto: Macarena Aguilera

Lagbildet er fra den første turneringen Renate spilte på college - Mary Fossum Invitational i Michigan. Fra v. bak: John Koskinen (assistenttrener), Renate Hjelte Grimstad (Norge), Daniela Darquea (Ecuador), Filippa Mørk (Sverige), Dewi Weber (Nederland). Fra v. foran: Delfina Acosta (Argentina), Patti Rizzo (hovedtrener).

TA GREP!

Av alt golfutstyret du har i baggen din, er det ingenting som er så håndfast som grepet. Det er tross alt via grepet du faktisk spiller golf. Burde du bry deg mer om grepene dine – og om de passer deg og svingen din?

Robel Berhane viser fram et knippe av det store utvalget grep som Stavanger Golfklubbs proshop kan tilby.

I løpet av 2017-sesongen har SGKs proshop satt søkelyset på nye grep. De har hatt gående en kampanje med en lav pris på utskifting, bare 100 kroner pr. grep inkludert montering. Det har slått godt an.

-Vi har vel skiftet 300 grep så langt, sier Robel Berhane, som jobber som sommervikar i proshopen. -Grepet er alt du har å holde i når du spiller golf, sier han. Derfor bør det selvfølgelig tilpasses deg, dine hender og måten du spiller på. Grepet betyr mye for både lengde og presisjon på slagene dine. Og slitte grep bør alltid skiftes.

Har vi trodd feil?

I følge "konvensjonell visdom" skal alle som ikke har uvanlig store eller små hender, bruke standardstørrelser på grepene.

Kanskje er dette fordi det er det som leveres fra fabrikkene. Teorien til det amerikanske magasinet GOLF går ut på at å finne riktig tykkelse på grepene har lite å gjøre med størrelsen på hendene, eller til og med personlig preferanse. Den har alt å gjøre med din svingens dynamikk. Vi har alt å tjene på å eksperimentere med ulike grep.

Tykkere grep?

Kjøper du nye køller, leveres de nesten alltid med standard grep, men ikke alle golfere har like hender eller samme evne til å gripe kollen. Golfere med svake hender, leddgikt, leddsmerter eller andre forhold som gjør det vanskelig å gripe en golfkølle, kan dra nytte av større grep. Fordi grepet er større, vil spilleren få en bedre følelse for kollen.

I følge GolfGripGuide vil større grep også absorbere støt bedre, noe som betyr mindre stress for golfere med svake hender. De hevder at store grep som er mellom 1,5 til 3 mm større enn standard-grep kan føles som "forskjellen mellom en blyant og en baseball-kølle". De fleste produsentene av grep tilbyr et overdimensjonert alternativ, og det kan enkelt settes på alle køller.

Bedre ballbane

Ballbanen påvirkes sterkt av en spillers evne til å gripe golfkøllen på riktig måte. Ifølge Golfweek kan mange golfere som bruker for tynne grep, konsekvent slå baller som fader til høyre fordi kollen enten er feil plassert i hendene eller beveger seg i trefføyeblikket. Å bruke et overdimensjonert grep kan eliminere dette problemet.

9 av 10 med feil grep

GOLF-magasinet gjorde en undersøkelse blant 1440 spillere. De kom fram til at 9 av 10 golfere bruker feil grep. De fant også at å finne riktig grep kan bidra til lengre og mer nøyaktige slag – uten å måtte endre på svingen.

Strengte regler

Som alt annet i golfsporten er også grepene underlagt strenge regler. Du kan ikke gjøre hva du vil der heller. Den eneste køllen med litt slingringsmann er putteren. De allmektige golfmyndighetene sier blant annet følgende:

1. For alle køller unntatt putter må grepet være sirkulært i tverrsnitt, bortsett fra at en kontinuerlig, rett, litt opphøyet ribbe kan innlemmes langs hele grepets lengde.
2. Et puttergrep kan ha et ikke-sirkulært tverrsnitt, forutsatt at tverrsnittet ikke er konkavt, at det er symmetrisk og forblir generelt likt over hele grepets lengde.
3. Grepet kan ha en konisk (avsmalnet) form, men må ikke ha buk eller midje. Tverrsnittet målt i alle retninger må ikke overstige 1,75 tommer (44,45 mm).
4. For andre klubber enn putter skal grepets akse falle sammen med akselen på skaftet.

Prøv deg fram

Så ta grep - skift dem og se om du spiller bedre med noe som tilpasset deg. Det er enormt mye å velge i, farger, materialer og følelsen grepet gir i hånden. Alle burde finne noe som passer for dem. Snakk gjerne med en pro for å få hjelp til å finne de rette grepene for deg.

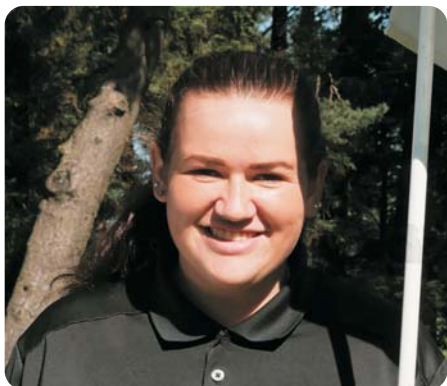
Grepen bør selvfølgelig tilpasses deg, dine hender og måten du spiller på, sier Robel Berhane. Grepet betyr nemlig mye for både lengde og presisjon på slagene dine.

Her er det mye å velge mellom av ulike greptyper- og tykkelser.

Brenner for golfskole - og spesielt jentegolf

-De fleste som var med på golfskolen i sommer, fant noen områder som de likte veldig godt, forteller årets skoleleder, Julie Nordin. -Mange av deltakerne er veldig talentfulle, og kan nå langt hvis de fortsetter å trene like mye som de gjør nå!

Julie Nordin

SGK hadde i alt fire uker med sommerskole i år. Den første uken var Julie i lag med Robel Berhane og Petter Songe-Møller; de andre tre ukene sto hun for skolen alene. Til sammen var rundt 50 barn med, i alle aldre mellom fem og 14 år.

-Hva inspirerer de fleste til å komme og prøve?

-Mange har enten foreldre, besteforeldre eller søsken som spiller. Noen kom fordi venner eller bekjente skulle være med. Noen av deltakerne i år har også vært med på tidligere sommerskoler, og likte det så godt at de meldte seg på om igjen. I tillegg kom noen som er med i klubbens rekruttgruppe også inn på skolen i år.

Viktigst at det er gøy

-Hva legger du mest vekt på, for å hjelpe barna å bli interessert?

-Det viktigste er at de har det gøy. For å få til det, må det være variasjon i opplegget, ellers kan de fort gå lei. En blanding av lek, konkurranser og litt mer seriøs

trening er en god oppskrift. Mange av de litt eldre har meldt seg på fordi de har lyst til å spille golf, mens noen av de yngre er med fordi de har vært med noen i familien, eller venner, og gjerne vil se om dette er noe de kan trives med.

Får gjerne venner raskt

-Hvor godt fungerer klubbens opplegg for å inkludere nye rekrutter?

-Mange har jo søsken eller noen de kjenner fra før som spiller, mens mange andre ikke kjenner noen når de kommer. Gjennom en golfskoleuke ser du fort at de får nye venner, uansett om de kjenner noen eller ikke. Når noen fra sommerskolen har lyst til å spille videre og være med i en treningsgruppe, har klubben et godt opplegg. Vi som har vært trenere for golfskolen, passer selvfølgelig også på at alle skal være inkludert, føle at de hører hjemme i klubben, og bli kjent med andre i samme alder.

Junior-scramblen gjennom sesongen, 9 hull golf og mat etterpå, bidrar også til å inkludere alle. Her får de minste spille med de beste juniorene i klubben, og lærer av dem.

Modeller er viktig

-Hvor mye betyr modeller, i form av gode og hensynsfulle spillere, for dem?

-Du ser fra en tidlig alder at de har forbilder, ofte noen i familien – besteforeldre, foreldre, søsken – som rollemodeller. Det betyr mye at de har noen som er gode i golf; du ser og hører det fordi de snakker

mye om spillere de kjenner, og som har fått dem med. De synes det er stas å være med familie og venner og spille eller trene med dem.

-Hvilke opplegg har klubben for å veilede dem videre?

-Jeg er ikke kjent med alt som blir gjort i klubben, siden jeg bare er her om sommeren. Men både scramblen og treningsgrupper er lagt opp veldig bra. For når unger er små, eller tidlig i tenårene, er de gjerne engasjert i flere idretter. Derfor har SGK lagt opp trening på tre forskjellige dager i uken, slik at de kan være med når det passer. Slik kan flere bli med i treningsgruppen, forteller Julie.

Reise på tur var viktig, og sosialt

Selv var hun seks år da hun aller først prøvde seg på golf. To eldre brødre og faren tok henne med, men det tok et par år før hun virkelig tente. Da spilte hun på Randaberg og likte miljøet der, selv om det ikke var så mange juniorer. Den gangen var det lange ventelister for menn i SGK, men til slutt kom de over og inn i vår klubb, som de faktisk bor rett ved siden av.

-Golfskole og jentegolf, der vi reiste på tur, var viktig for meg. Vi var på en tur hvor mange var veldig dyktige, og jeg ville bli like god som dem. Jeg likte veldig godt å spille turneringer, og trente mye. Det var alltid gøy å reise på turneringer, for da reiste vi som en klubb og det var veldig sosialt. Turneringer gir mye god erfaring, og det er gøy å treffe andre golfere rundt om i både inn- og utland:

Fra årets sommerskole. Foto: Julie Nordin

Fra fredags junior-scrambelen der alle slår ut fra der den beste beste ballen lander. Foto: Ellen Jepson

du får mange nye opplevelser og venner som interesserer seg for det samme som deg, det er helt topp.

Det eneste jeg savnet, var jentegolfen. Den betød mye for meg da jeg begynte, og jeg syntes det var synd at den stort sett forsvant. Så sluttet jeg ungdomsskolen og alle de andre idrettene jeg holdt på med, for å satse mer på golf, og siden har jeg mer eller mindre holdt på med det.

Utdanner seg til golfpro

Nå tar hun opplæring til golfpro i Elverum, hvor hun trives så bra at hun har kjøpt

leilighet sammen med samboeren. Dette er en ny linje, hvor bare to kull har gått ut før. -Samarbeidet med forbundet er utmerket, og vi har utrolig dyktig trener og lærere på skolen. Vi har i alt åtte uker i året med golf, og da har vi skole fra 9 til 12 og golf fra 13 til 19.30. Vi lærer alt fra å være trenere for hverandre til å skifte golfgrep eller gjennomføre en golfskole for medlemmer i klubben. Utenom golfen tar vi en Bachelor-grad i idrett, slik at vi også har mye teoretiske fag og andre idretter.

-Hva fikk deg til å velge å bli pro, og hvor er du om fem år?

-Siden jeg begynte å spille, har jeg alltid ønsket å bli trener - spesielt for å få jenter inn i klubben, og trene nybegynnere. Om fem år er jeg ferdig utdannet, og da ønsker jeg å enten være trener i en klubb, eller arbeide i en klubb, forteller Julie. Og konkluderer:

-Det jeg brenner for, er å få flere jenter inn i sporten, og jeg håper å starte opp jentegolf!

Dyktig innsats i det våte

Våre spillere i Senior Lag-NM 3. divisjon klarte seg fortreffelig, trass i at regnet bøttet ned da vertsklubben Nordvegen sto for arrangementet 12. og 13. august: en køllelengdes ballplassering har jo begrenset effekt når det snaut finnes en eneste tørr tust på hele banen.

Damelaget - May Tove Vistnes, Bodil Borgen, Sigrunn Lilleløyen og Elisabeth Thorsen - vant, og rykket dermed opp til 2. divisjon.

Herrelaget - Dagfinn Klovning, Joao Leitao, Ole Johan Bang Sæbø og Tore Haugvaldstad - krympet til bare tre spillere etter åtte hull da Joao skle og ødela en ankel etter bare åtte hull, men klarte likevel å sikre tredjeplassen.

SGK: "Klubben i mitt hjerte"

Han spiller for SGK og har gjort det i over 45 år. Han har et stort utvalg av mesterskap i både inn- og utland, sist som vinner av Portuguese International Super Senior 2017. Tore Sviland er aktivt medlem av mange golfklubber, men "SGK vil alltid være klubben i mitt hjerte". Oppfordringen er klar: "La golfklubben bli et sosialt samlingssted, hvor man kanskje spiser litt eller tar en kopp kaffe før eller etter runden".

Tore Sviland på Københavns Golfklubb med Eremitageslottet i bakgrunnen. Foto: Leif Ramsnes.

Merittlisten går tilbake til 1971, da han 13 år gammel vant månedens medal, med 63 og 66 netto. Faren, Kaare, hadde alltid hatt lyst til å prøve golf, dro sønnen med, og fikk oppleve at hans egen entusiasme smittet over. -Far døde så altfor tidlig. Han elsket Stavanger Golfklubb og miljøet der, og spilte omtrent hver eneste dag det var mulig, sommer som vinter. Han var alltid en god støtte for meg, og gikk ofte caddy i store turneringer, forteller Tore.

Kaare Sviland, æresmedlem og en bauta i klubben.

Kaare Sviland var både drivkraft og byggeleder da Jærhuset fikk et høyst nødvendig tilbygg i 1982. Han bodde omtrent på byggeplassen for å sikre både kvalitet og kostkontroll. Da han ble æresmedlem i 1983, hadde sønnen allerede vunnet to Junior-NM (1977 og 1979) og tre NM (1979, 1980 og 1982).

De litt eldre hjelp og inspirerte

Juniorene var flinke til å hjelpe og støtte hverandre, også den gangen. -Samhold og miljø i klubben var veldig godt. Vi fikk instruksjon, litt av vår pro Raymond Lees og litt av elitespillerne, og klubben oppmuntret oss til å delta i konkurranser både nasjonalt og internasjonalt. Da jeg ble litt bedre til å spille, fikk jeg god hjelp og oppfølging av de som bare var litt eldre enn meg, som Dagfinn Klovning, Steinar Fløisvik, Rolf Bellesen, Inge Ullestad og

Henrik Paaske. Svein Knutsen, som var 13-14 år eldre enn meg og etablert landslagsspiller allerede i 1970, spilte mye med meg, var en stor inspirasjon og lærte meg mye.

-Du ble blant mye annet invitert til World Cup Hawaii og svensk og tysk mesterskap i 1979, og til Dar Es Salaam året etter. Hva betød det for deg å få reise så mye så tidlig, og oppleve så mange forskjellige kulturer?

-Jeg har vært veldig heldig som har fått spille turneringer over hele verden, har opplevd mange fantastiske golfbaner og spennende byer. Men det jeg setter aller mest pris på, er alle de gode vennene jeg har fått gjennom golfsporten. Noen av dem traff jeg allerede i Junior EM i Helsinki i 1974, og vi treffes jevnlig ennå. Golf er en veldig sosial idrett. Spillerne kan være harde konkurrenter på banen, men gode kamerater før og etterpå. Og vi trener gjerne sammen, utveksler erfaringer og ideer – også på tvers av landegrensler.

Forkjærlighet for linksbaner

-De siste fem årene har jeg spilt seniorgolfkonkurranser, noe jeg setter stor pris på. Jeg har truffet igjen mange gode venner fra min tidligere amatørkarriere. Det er alltid en fin og litt avslappet stemning på seniorgolfturneringene. Jeg har en forkjærlighet for linksbaner, så høydepunktene for meg er British Open, British Amateur og British Senior Amateur. Det er moro å gjøre det bra i EM, men for meg er golf på de britiske øyer den største opplevelsen. Av resultater de siste fem årene setter jeg derfor fjerdeplassen i British Senior Amateur i 2015 høyt.

-Overveide du noen gang å bli proffspiller?

-Da jeg var et par og tyve, hadde jeg nok slike drømmer. Men dette var lenge før Tigers tid. Kanskje var det mindre vanskelig å komme inn på Europa-touren enn i

Fra VM i Lausanne 1982.

dag, men premiepengene var små og det var like vanskelig å få sponsorer som det er nå.

Jeg har også vært så heldig å få spille med verdensstjerner. Blant annet spilte jeg treningsrunder før British Open i 1981 med Masters Champion Craig Stadler og USPGA Champion Hal Sutton, og en runde med Nick Faldo før European Open samme år. Da oppdaget jeg at toppspillerne hadde et høyere nivå enn oss amatører, og valgte derfor å studere på Norges Handelshøyskole (NHH) – noe jeg ikke har angret på.

Viktig å få talentene til å begynne

Det er faktisk også veldig gøy å spille topp amatørgolf. Jeg vil anbefale at unge med proffambisjoner tar seg en tur til en Europa-tour turnering og ser på de beste under trening og spilling, for å få et inntrykk av nivået. Jeg prøver å følge med hvordan de yngre norske spillerne utvikler seg, og synes at de som satser på universitetsgolf i USA, gjør et smart valg. Da får de både en utdanning, og en god test av eget potensiale som golfspillere.

-Hva mener du er viktigst for rekruttering og talentutvikling i en klubb?

-Å få idrettstalentene til å begynne med golf. Rekrutteringsdager hvor folk kan komme for å se hva spillet går ut på, kan være en start.

Et godt miljø er viktig. Og god instruksjon, slik at de som begynner, kan merke fremgang. Jeg var heldig som vokste opp i en vennegjeng hvor vi konkurrerte hardt, men også var gode venner – og fortsatt er bestevenner i dag. Leif Ramsnes, Tom Fredriksen og jeg konkurrerte kanskje i toppen på mange turneringer, men vi var del av en stor gjeng ungdommer som reiste sammen til turneringer over hele landet.

-Hvordan kan foreldre og besteforeldre best inspirere barn og barnebarn til å prøve seg?

-Aller først, å ta med barna på driving-range og puttegreen. Lag gjerne en lek av det, uten forventningspress. Jeg tilbringer en del tid i Sverige, hvor golf lenge har vært folkesport. Klubbene der har alltid sommerkurs for barn og unge på flere nivåer. Igjen er kyndig instruksjon viktig, og gjennom et kurs treffer de også andre jevnaldrende.

Sosialt samlingssted

-Hva mener du er de aller viktigste elementene for å fremme en positiv og inkluderende klubbkultur?

-Det jeg opplevde som ung, var at eldre og yngre på ulike nivåer kan spille sammen. Vi spiller alle oftest med kameratene, men kanskje kan vi invitere noen andre med i "gjengen". Og, som jeg sa i sted: bruk klubben og klubbhuset, la golfklubben bli et sosialt samlingssted!

-Du er stadig vekk medlem av SGK, og spiller faktisk for klubben?

-Jeg er medlem av andre klubber der jeg spiller og trener til daglig. Men ja, jeg representerer SGK, kommer alltid til å være medlem av klubben, og vil representere SGK når jeg spiller turneringer så lenge jeg er aktiv!

Et lite utdrag av merittlisten:

- Vant **NM** 1979, 1980, 1982, 1989
- Vant **Jr-NM** 1977, 1979
- Seks **lag-NM gull** (for SGK)
- Første nordmann som kvalifiserte seg til **British Open** 1981
- Vant **Tournament of European Champions** i Milano, 1980
- Vant finalen på **SGF Swedish Senior Tour**, 2014
- Vant **Italian International Senior Doubles Championship** 2014 med Kenta Nilsson som partner
- Nr. fire i **British Senior** 2015
- Nr. to i **EM Senior** 2015
- Vant **Portuguese International Super Senior** 2017

Fra premieutdelingen Tournament of European Champions Milano 1980, der Tore gikk av med seieren.

God mat og godt miljø i Farmhouse

- Årets sesong startet 1 april. Med nye menyer og ny kokk. Nytt av året var også at alle medlemmene fikk en rabattkupong til bruk i restauranten i forbindelse med mottak av årets "tagger". Mange har benyttet seg av det gode tilbudet, men overraskende mange har ikke gjort det. Kanskje tiltaket har gått i glemmeboken?

God stemning med kaffe og kake fra Farmhouse etter turnering. - Ikke uvanlig at 70-80 spillere samles her på senior-onsdagene, ute eller inne, alt etter været.

Svært mange av komiteene i klubben har koblet turneringsaktivitetene til en lett servering i etterkant. Seniorturneringene annenhver onsdag er et godt eksempel på dette. Kaffe og kaker mens vi venter på den store og viktige premieutdelingen er ikke bare godt for ganen, men ikke minst et sosialt høydepunkt for onsdagen. En aktivitet som virkelig er en stor og god byggestein for miljøet i klubben. Også blant de yngre har bespisning etter golfen slått godt an. Mat, drikke og sosialt samvær er blitt en integrert del av junior scramble om fredagen. Det er ikke bare på banen at de eldre juniorene er gode rollemodeller for de yngre. Det skjer i samme grad på den sosiale arenaen.

Damene leder i denne formen for sosialt samvær, med felles måltid etter den månedlige scramblen. Dette er blitt et veldig attraktivt arrangement, både golfspillet og samlingen etterpå.

Kvalitet og service

Tilbakemeldingen fra medlemmene til Farmhouse gjennom sesongen har vært veldig god. Trioen bak – Brit, Bernt og kokken Petter samt resten av betjeningen – har gjort en kjempejobb som viser igjen i kvaliteten på maten og serviceinnstillingen. Oppsummert fungerer Farmhouse godt sammen med de sportslige aktivitetene, og årets erfaring er at mange gode initiativer er tatt.

Likevel er det fremdeles mye å hente. Totalt sett utnytter vi ikke de mulighetene Farmhouse gir oss til sitt fulle. Nå må det skytes inn at årets sesong har værmessig vært den dårligste på mange år. Det har resultert i lavt belegg på banen. Et annet moment henger sammen med sponsormarkedet. I år er det arrangert få sponsorturneringer. Dette påvirker også bruken av Farmhouse. Men når det er sagt, er konsekvensen at de sosiale mulighetene klubben har ved bruk av Farmhouse på mange måter blir utnyttet i for liten grad. Eller sagt på en annen måte: vi kan bygge enda mer trivsel og gode relasjoner gjennom god mat, drikke og ikke minst gode samtaler ved å benytte Farmhouse i større grad!

Ring inn bestilling fra banen

Noen har kommentert at det tar litt lang tid fra du bestiller en burger til den blir servert. Argumentet for at det tar litt tid er at den skal lages på skikkelig vis, ikke bare varmes opp i microovnen. Mange har forstått dette og ringer inn bestilling. Enten når du er på vei, litt forsinket fra jobben eller du kjenner sulten mens du er på banen. På teestedene ved hull 7 og 17 har Farmhouse informasjon. Det er bare å ringe, så er maten klar når du står i restauranten.

Det er også muligheter for andre turneringer å gjøre slik det gjøres på seniorturneringene annenhver onsdag med å legge inn som fast innslag at spilleren krysser av for mat (lunsj) etter spillet. Det burde kanskje være obligatorisk for alle turneringer og kanskje spesielt for shot-gun utspill, hvor spillerne i mange tilfeller har en tendens til å forlate klubben umiddelbart etter spillet. Da mister vi helt den store sosiale sammenkomsten.

Farmhouse driver også med selskapsarrangementer uten tilknytning til klubbens aktiviteter. Det gjelder gjerne konfirmasjoner, brylluper, fødselsdager o.l. Mange av disse oppdragene kommer gjennom klubbens medlemmer, og Farmhouses gode rykte sprer seg. Også i denne forbindelse er det mulig å arrangere flere selskap, og Farmhouse tar imot nye oppdrag med glede.

Julemat på adventssøndager

Til høsten og vinteren planlegger Farmhouse å ha åpent de fire søndagene i advent med servering av julemat. I tillegg tar de i mot bestillinger til julebord. Tenk å sitte i den flotte restauranten med god julemat og juledrikke i glassene, med snødekte graner på utsiden. Snøen er usikker. Og skal vi kunne se den, trengs et par lyskastere på utsiden. Flott vil det i alle fall bli, både med og uten snø. For god mat og godt miljø, begge deler lages på og av betjeningen på Farmhouse.

Ny av året er en lun og godt vindskjermet terrasse med dør ut fra restauranten.

anlegg

Sjåførens førstevalg

Nyttkjøretøy

Splitter nye VW Transporter og VW Caddy setter sikkerhet og økonomi i førersetet. Nye drivstoffgjerrige motorer og intelligente sikkerhetssystemer gjør Volkswagen varebiler til trygge arbeidsplasser.

Som profesjonell kunde får du nå også tilbud om Volkswagen Møller Biladministrasjon. Med en lokal kontaktperson som kjenner din organisasjon, kan vi levere et komplett og forutsigbart bilhold. Vi tar oss av alt inklusiv finansiering, forsikring, service, bompenger og alt det andre som skaper merarbeid.

Velkommen til Møller Bil.

Ny Caddy og Caddy Maxi

Ny Transporter

Møller Bil Stavanger

Forus, tlf: 24 03 40 00

- Har designet sin egen golfbane

Å legge opp en 18-hulls golfbane på et område der bare den ytre begrensningen er gitt, var en av oppgavene Alf Inge Bjørnsen måtte løse som ledd i sin 3-års utdanning i Golf Course Management HNC (Higher National Certificate). Før det hadde han gjennomgått en 2-årig utdanning i Greenkeeping ved Elmwood College, v/St. Andrews i Scotland – alt mens han var fast ansatt banemannskap i SGK.

Det var en naturlig årsak til at reisen gikk til Scotland. Det finnes nemlig ingen godkjent greenkeeper-utdanning i Norge, og intet kan vel være bedre enn å ta utdanningen der golfens vugge opprinnelig sto?

De første to årene måtte Alf Inge fysisk være til stede på Elmwood Agricultural and Technical College der undervisningen foregikk. Totalt 12 uker over en 2-års periode, tre uker før jul og tre uker etter i hvert av de to årene. De hadde lærere fra forskjellige golfbaner, blant andre selveste headgreenkeeperen på St. Andrews Old Course, Gordon McKie, som foreleste i alt som er verd å vite om golfens historie, ulike gresstyper, hvordan sette opp en bane til turnering og mye mer.

Stort fagfelt

For de som måtte tro at greenkeeping er relativt enkle greier som går ut på å klippe fairwayer og rake bunkers, så har vi et budskap; dette er et omfangsrikt, og ikke minst, komplisert fagfelt – som i tillegg er i stadig utvikling. Det blir klart for oss når Alf Inge drar frem en stor og tung mappe der alle oppgavene han måtte besvare gjennom utdanningen er satt inn. Oppgavene er lagt opp på viteskapelig vis med Introduction, Methods, Results, Resume osv. Vi skummer gjennom et par av dem, og oppdager raskt at dette ikke er for nybegynnere. Her brukes termer og ord vi aldri har hørt før, og engelsken er på et høytravende nivå, mildt sagt.

- Jeg trodde selv jeg behersket engelsk ganske godt, sier Alf Inge, -men jeg måtte bruke mye tid på å sette meg inn i fagspråket og bli kjent med terminologien.

Oppgavene omhandler mange problemstillinger og utfordringer som du som greenkeeper må ha kunnskap om. Her er et lite knippe av temaer i oppgavene:

Density (tetthet på gresset), **Smoothness** (jevnhet på gressmatten), **Stimp** (hurtighet/ballrull på gressmatten), **Uniformity** (mengde av samme art av en gressplante),

Ellen Jepsen

Alf Inge bretter ut rollen med golfbanen han designet som del av Golf Course Management-utdanningen.

Non-uniformity (gressmatte invadert av andre gressarter/ugress), **Black-layer** (jordlag, ofte svart, som dannes når hydrogensulfidgass bindes med metallioner, som jern i jorden), **Fusarium/Take-all patch** (sopptyper), **Thatch** (lag med dødt plantemateriale som kan hindre drenering), osv.

Begynte som sommerhjelp

I år er det 10 år siden Alf Inge ble fast ansatt i SGK, men han begynte å jobbe som sommerhjelp allerede i 2004. Jobben vekket hans interesse for gress og for banen. Å ta den 2-årige greenkeeper-utdanningen falt naturlig, men det var ikke en selvfølge at han skulle gå videre med den mer omfangsrike og tidkrevende 3-årige Golf Course Management-utdanningen. Heldigvis var det en lærer som hadde merket seg Alf Inges store interesse for faget de to første årene med greenkeeper-utdanningen.

Kanskje han bare trengte et lite puff?

-Læreren min, Mike Clarke, inviterte meg opp på kontoret og oppfordret meg til å gå videre til den tre-årige utdanningen. Han viste meg også hvordan og hvor jeg kunne søke, forteller Alf Inge.

Klubben støttet opp

-Jeg var da veldig motivert for å gå videre, og etter en prat med daglig leder Steinar Fløisvik, ble det klart at klubben ville støtte utdanningen og også hjelpe til med søknaden.

Fordelen med de siste tre årene var at utdanningen kunne foregå via internett - såkalt "long distance". -Vi fikk tre oppgaver pr. pensum som vi skulle besvare, forklarer Alf Inge. -Vi hadde ca. 2-3 uker på hver, men vi kunne sende inn resyme for å få forhåndsgodkjent metoden vi hadde anvendt. I det hele tatt virker det som colleget hadde en positiv måte og støttende holdning til elevene.

På historisk grunn - St. Andrews Old Course med verdens mest berømte 18. green i bakgrunn. I disse traktene var det Alf Inge tok greenkeeper-utdanningen.

Hjelp ble tilbudt ved behov. -De som bommet på oppgaven, fikk en ny sjanse, forteller Alf Inge. I alt skulle 32 oppgaver gjennom 12 ulike temaer innen greenkeeping besvares. De omfattet tema vi før har beskrevet, men også mer perifere områder, som HMS. - Men det var to oppgaver som skilte seg klart ut.

Design og puttegreen

Tenk deg at du har fått en irregulær mål-satt "form", og innenfor denne skal du designe en golfbane med et gitt antall par 3, par 4 og par 5 hull samt treningsbaner. Banen skal ha en viss lengde, og alt skal "henge sammen" med veier/stier og et klubbhus sentralt plassert. Ikke spesielt lett! Dette var den første av de to store oppgavene Alf Inge måtte løse for å få sitt diplom. Det å designe sin egen golfbane var topp, men Alf Inge er klar i sin sak: -Det aller største og kjekkeste var å løse oppgave nr. to med å beskrive hvordan en puttegreen skal bygges, sier han. Her var det nærliggende å ta tak i et aktuelt byggeprosjekt på vår egen bane; nemlig puttegreenen ved veien opp mot klubbhuset. Her kunne hele prosessen fra planlegging og iverksettelse av plan til ferdig green, nøyaktig beskrives.

Beregning av tidsbruk på hver enkelt arbeidsoppgave inngikk også i dette – og til slutt en evaluering. Dette ble en svært lærerik prosess, og oppgaven ble løst, tross knapp tid.

Stas å bli ferdig

I vår ble Alf Inge endelig ferdig med den fem år lange utdanningen. På veggen i pauserommet henger en rekke med imponerende kursbevis og diplomer som dokumenterer dette. Men Alf Inge kan ikke skjule at det til tider var tøft å ta en slik omfangsrik og tidkrevende utdanning – samtidig som han hadde full jobb på golfbanen. -Det gikk på sene kvelder etter jobben og i helgene, forteller han.

Ekstra kjekt var det da at også James Chadwick, som har vært ansatt ved SGK siden våren 2014, tok akkurat den samme utdanningen samtidig med Alf Inge. De kunne da utveksle erfaringer, samarbeide og støtte hverandre.

Det kommer utvilsomt oss og banen til gode at vi har folk som kan Golf Course Management både på det teoretiske og praktiske plan, men Alf Inge presiserer at ingen er bedre enn andre for det. -Vi i banemannskapet samarbeider om å løse oppgavene, og miljøet her er fantastisk, sier Alf Inge som har den "formelle" tittelen Maskin- og verkstedansvarlig.

Ellen Jepsen

James Chadwick, fast ansatt siden 2014, har gjennomgått den samme 5-års utdanningen som Alf Inge.

Hvordan står det til med Proshopen?

Hva er gjort så langt?

2017-sesongen er den første hvor proshopen er blitt en del av Stavanger Golfklubb. Hvilke endringer har dette medført og hvordan har medlemmene respondert på det nye arrangementet? Daglig leder Jan Inge Strand gir oss litt mer innblikk i driften.

-Tradisjonelt har driften av proshopen hos oss blitt tillagt en av pro'ene. Nå sist var det Fraser Mudie som drev den for egen regning og som en del av sin egen forretningsvirksomhet, sier Jan Inge. På siste årsmøte ble det bestemt at klubben nå skal drive proshopen selv. Og logikken er klar. Proshopen har mange funksjoner. Den er ikke bare en butikk hvor vi kan kjøpe golfutstyr, den er også et sted hvor vi kan få reparert golfutstyr, byttet grep blant annet og få ulik service som har med golfutstyr og banen å gjøre. Men sist og ikke minst er proshopen en resepsjon for klubben. Det er her vi mottar medlemmer og greenfee-spilere som skal delta i turneringer. Sammenligner vi denne funksjonen med en hotellresepsjon, forstår vi rasjonalt med å legge driften inn under klubben. Hensikten med endringen har vært å gjøre proshopen til en integrert del av klubben.

-Vi åpnet butikken allerede 1 april, i tide for sesongåpningen, men litt tidlig i forhold til den korte tiden vi hadde hatt til å etablere oss, sier Jan Inge. Det betydde at vareutvalget ikke var 100 % fra starten, men i løpet av april fikk vi det meste på plass. Siden har vi gjort det vi kunne med å ha et relativt stort utvalg av de fleste kjente leverandørene.

Mange medlemmer har gitt positive tilbakemeldinger om endringene. Betjeningen i klubben er unge personer som kjenner klubben og medlemmene godt og har utnyttet kunnskapen til å gi personlig service på en måte som mange i klubben har savnet. Mange har også nevnt den gode og raske servicen som nå oppleves, spesielt når det gjelder reparasjoner av utstyr. I tillegg nevnes også de nye betalingsmulighetene til turneringer gjennom VIPPS som en stor fordel.

Så langt i år er Jan Inge fornøyd med driften. Men vi har hatt en sommer som ikke akkurat har vært optimal når det gjelder vær for golfspill. Dette har gjort at færre

Daglig leder Jan Inge Strand i proshopen som nå er blitt integrert del av Stavanger Golfklubb.

spillere enn vanlig har vært innom banen og proshopen. Og vi må huske på at 2017 er et oppstartsår for proshopen.

Hva skjer så videre?

-Planleggingen for 2018-sesongen er godt i gang og vi har allerede vært tilstede på den første klesmessen. En av tilbakemeldingen fra medlemmene har vært å få mer klær med SGK logo i utvalget. På den måten kan ikke bare klubbens ansatte og spillere som representerer klubben profilere klubben i våre hjerter, men også det enkelte medlem. Det kommer i 2018.

Men før sesongen 2017 ebber ut, planlegges en turnering 7. oktober, **Proshop Invitational**. Her jobbes det med å få med flere leverandører som sponsorer og gode premier og i tillegg et kveldsarrangement med mat.

November er vanligvis en veldig laber golfmåned. Her planlegger proshopen aktiviteter rundt simulatorene og satser på å få inn leverandører som kan presentere sine nyheter for kommende sesong. Fordelen for medlemmene er at her kan man få prøve det siste for en gangs skyld i varme og gode omgivelser og med sesongens erfaringer tydelig i minne.

Og da har man også anledningen til å påvirke ønskelisten til jul.

- Det tar tid å starte butikk, finne produkter som kundene vil ha, og ikke minst bygge opp et omdømme som tiltrekker seg både gamle og nye kunder. Nå er vi godt i gang, og vi er bedre rustet til 2018-sesongen enn vi var til 2017, sier Jan Inge.

Konkurranse

-Proshopen konkurrerer i et tøft marked. Derfor er vi med i innkjøps samarbeidet **Golfstore**. Det gjør at vi kan tilby utstyr til innkjøpspriser vi selv ikke kunne ha forhandlet oss frem til. I tillegg har vi også mulighet til å kjøpe varer fra andre leverandører. Det vi ikke kan, er å konkurrere utelukkende på pris med nettbutikker og lavpriskjeder i inn- og utland. Vårt mål, sier Jan Inge til slutt, er å være den foretrukne butikken når man tar i betraktning pris, veiledning, service, oppfølging og reklamasjon. En kombinasjon som vi mener ingen kan slå oss på. Vi satser knallhardt på kunder som kommer til oss, som blir fornøyd, som kommer tilbake – og ikke minst, som forteller om sine gode opplevelser til venner og bekjente.

Skotske ideer om klubbkultur

Hva har vår klubbkultur å lære av golfens hjemland Skottland? Skottene Heather Campbell Melhus og Vivienne Sørheim stortrives i SGK og vil svært nødig komme med kritikk. Mye av forskjellene i klubb liv henger nøye sammen med omgangsformer og sosialt liv - men vi trenger jo slett ikke være skotter for å ønske et mye mer sosialt liv i den flotte klubben vår, ikke minst med bruk av Farmhouse.

Vivienne Sørheim (til venstre) og Heather Campbell Melhus koser seg i Farmhouse med en kopp kaffe for runden, med praktfull utsikt til hull 15 i bakgrunnen.

Uten tvil sitter vår rogalandske nøysomhet, inkludert brødskiven i bag-en, langt inne. En utbredt holdningsendring må til for å fylle Farmhouse med det livet restauranten fortjener. -Det gjelder å ha et virkelig familievennlig opplegg, sier de.

- I Skottland er det veldig vanlig at barna kommer til klubben og spiser søndagslunsj eller -middag sammen med foreldre og venner når runden er ferdig.

I det hele tatt er det mye mer sosialt samvær i klubbene. I Skottland kjører vi heller ikke med promille, men vi skifter på å kjøre slik at alle kan ta seg en drink etter runden - si en shandy eller et glass vin. Faktisk ville det være uhøflig å bare stikke av rett før drinken.

Kunne klubbene gå sammen?

En spesiell tradisjon er at vi gjerne spiller en 4-some i helger og spiser middag sammen i klubben etterpå, det er kjempehyggelig. Hvis flere klubber i området går sammen om spesialpris for pakke med

greenfee og mat, kunne de trekke folk til både banen og restauranten, mener Heather og Vivienne. -Her har vi opplevd å spille på en praktfull søndagsettermiddag, og glede oss til et måltid sammen etter runden - for så å komme til en fullstendig forlatt restaurant som da selvfølgelig slett ikke virker innbydende.

De ser seg rundt på uteplassen: -Her kunne det være mye mer trivelig hvis det for eksempel var parasoller også. Dessuten, for trivsel og trivelig samvær gjør det alltid en stor forskjell med en blid og oppmerksom "husmor" eller "husfar": -Raymond Lees bidro sterkt til trivsel i klubben med sitt vesen, han likte alle og husket alle navn. Sheena Mudie gjorde det alltid trivelig rundt seg, også med plaggene hun valgte og motekveldene hun sto for.

-Vi har en kjempegod bane!

Heather vokste opp med golf: faren spilte i to klubber. Moren hadde ikke tid da

barna var små, og satte det som betingelse at han tok med minst to av barna. -Vi elsket det, så det var absolutt vinnvinn, minnes Heather. Hun fikk også variert erfaring, for den ene banen var flat, type links, og den andre mer parkaktig med bakker i.

Vivienne spilte tennis i oppveksten, begynte å spille golf her i Stavanger da hun var 45, og bodde senere fem år i Skottland hvor hun spilte i Inverurie. -Jeg foretrekker denne banen, den er mye mer utfordrende, erklærer hun.

I Skottland er golf tradisjonelt en rimelig folkesport. For eksempel er det vanlig at det blir satt opp buss til forskjellige baner i området, og at alle alltid deltar i et måltid etter runden.

Men blant trivselsfaktorene i vår klubb er at damer og menn blir blandet i turneringer, konkluderer de to. I skotske seniorkonkurranser spiller damer og menn hver for seg. - Blandingen er mye kjekkere!

Annonse

Sleipe baner og dårlig feste

Årets sesong har vært preget av mye nedbør. Og sjelden har vi spilt i så mye i regn og sjelden har banene vært våtere og sleipere. Flere medlemmer har skidd og havnet på ryggen, mer eller mindre mørbanket. Det hele toppet seg lørdag 12. august, da to av klubbens medlemmer skle og brakk foten.

Ragnhild Dokka deltok i Hydrawell-turneringen og var så uheldig å skli på vei fra green'en på hull 6 ned til teestedet på hull 7. Derfra gikk turen rett til legevakten hvor det ble konstatert brudd i høyre ankel.

Joao Leitao deltok i senior NM for lag på Nordvegen golfbane på Karmøy. Også han skle, og han fikk konstatert brudd i venstre ankel. Konsekvensene for begge er at de får flere uker rekonvalesens, lite bevegelse og mye stillesitting og selvsagt ingen golfspilling. En prøvelse for beggees tålmodighet.

Det vi kan lære av disse hendelsene og mange mindre alvorlige hendelser, er at vi bør sjekke fottøyet når vi skal spille på en våt bane. Dersom vi bruker de samme skoene uansett vær og føreforhold, bør vi vurdere forholdene på samme måte som vi gjør om vinteren. Både Ragnhild og Joao brukte sko uten spikes (se bilde). Joao hadde til og med vurdert å bruke andre sko, men gjorde det ikke.

Og Ragnhild snakket dagen før om å kjøpe seg nye sko med soft spikes. I deres tilfeller ville andre sko med bedre såler utvilsomt ha vært bedre, og muligens også hindret den uheldige hendelsen.

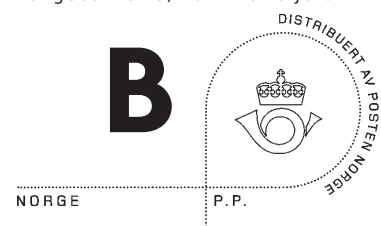
Det beste er å vurdere skovalget ut fra forholdene på banen. Er det tørt, kan sko med faste knotter godt benyttes. Er det sleipt og glatt, bør soft spikes eller lave fjellsko med Vibramsåler vurderes.

Uansett: vær oppmerksom når du går ut på våt bane. Sjekk sålen underveis, og bruk en peg eller lignende til å skrape vekk jord, sørpe og gress. Da kan du unngå å skli og det som verre er.

Men når uhellet først skjer, er det godt å vite at vi er forsikret gjennom Norges Golf forbund og forbundets avtale med Codan Forsikring. Avtalen innebærer at alle medlemmer av golfklubber tilsluttet NGF har idrettsforsikring (både ulykke og ansvar) i Codan Forsikring. Detaljert informasjon om forsikringsavtalen finnes på NGFs nettsider.

Faste knotter egner seg dårlig på våt og sleip bane, spesielt ikke når knottene er nedslitt (1). **Lave fjellsko** kan være et godt alternativ (2). **Softspikes** er bedre enn faste knotter, men det kreves at man skifter nedslitte spikes (3).

Seniordamene gjorde det skarpt i NM

Fra v.: Kjersti Jæger, bronsevinner Bente Soltvedt, sølvvinner Solfrid Foseide og Anne Friis Thommassen.

Det er ikke bare vestlandet som har hatt dårlig vær i år. NM Senior var satt opp i juni, men måtte utsettes på grunn av store nedbørmengder. Men 19. og 20. august var det bare solskinn og glede på Asker golfbane, og våre flinke damer tok hjem både medaljer og fine plasseringer. I NM Senior Damer (50–59 år) klarte Bente Soltvedt bronseplassen, mens Anne Friis Thommassen tok en fin 4. plass, og Kjersti Jæger kom på 8. plass.

Sølv til Solfrid

I NM Eldre Senior Damer (60–69 år) var Solfrid Foseide i slaget og sikret sølvet. Vinneren var Solveig Moen fra Vestfold GK. -Neste gang skal jeg slå henne, sier Solfrid som likevel var kjempefornøyd med å bli Norges nestbeste dame i sin klasse.

Banen vår får masse skryt i Norsk Golf

Under tittelen "Dronningen av Rogaland" har Norsk Golf nr. 4 viet hele seks sider til banen og klubben vår, alt rikt illustrert med flotte bilder. Artikkelen ble skrevet etter et besøk tidlig i vår. Norsk Golfs Christian Døvle spilte da banen sammen med vår markedsjef Kim Sem-Henriksen, og dette ble en minneverdig runde i følge artikkelforfatteren. I alle fall kunne han huske hvert enkelt hull selv tre uker etterpå. I det hele tatt er artikkelen en sammenhengende og flott reklame for banen vår. Hva med at "-greenene er noe av det beste jeg har puttet på her til lands", "-ingen hull er tilfeldig plassert," "-hvert hull har sin egenart og karakter", "-en klubb med kvalitet i alle ledd", osv. Dette liker vi å lese, og er selvfølgelig hjertens enig i alt det fine som blir sagt om klubben og banen. Da er det lett å tilgi noen små faktafeil som at samtlige av greenkeeperne spiller golf, og at det er banearkitekt Fred Smith som er ansvarlig for designet på dagens hull 7. Dette stemmer ikke helt. Pr. i dag er det 4 av de 6 fast ansatte i banemannskapet som spiller aktivt, og dagens dogleg hull 7 er temmelig forskjellig fra den helt rette banen som var med i de første planene for banen som Fred Smith hadde på tegnebrettet.

Ellen Jepson

"-Et utsøkt par tre hull" skriver Norsk Golf om SGKs hull 17 i den svært positive artikkelen